

BROJENIE (4) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne.

sg G brojenia (3). ◊ L brojeniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. broić.

Czynienie czegoś złego, niewłaściwe postępowanie; dopuszczanie się czegoś (4) : wiaruymy fie wielkiego świetłkięgo broienią *OpecŻyw* 58; niebyliby záprawdę ták byłtrzi/ w broieniu niecnót *ModrzBaz* 6.

Fraza: »brojenie, co się komu podoba« [*szuk zmienny*] (2): gdy fię ná woynę gotuiećie/ niegotuycie fię iáko ná łup domowy/ áni iáko ná rozpuftę wšzytkiego cofię komu podoba broienia *ModrzBaz* 109, 70.

Synonimy: czynienie.

Cf **BROIĆ**